

ROSAURA: Bella di nome, bella di corpo e bellissima d'animo (krásná jménem, krásná tělem a nejkrásnější duchem). Moselské víno jí chutná.

DOTTORE: Výrazná, ukecaná figura původem z Bologne, plná sentencí. Ví toho hodně o složitostech světa, ale schází tomu logika. Vyslechnout proud jeho myšlenek vyžaduje velkou trpělivost ostatních. Dnes by asi nejspíše znal nazpaměť telefonní seznam.

CAPITANO: Některé profese mají své chluby. Chvástavý voják, hrdinný turkobijce, hyperbolický tlučhuba, který jako jediný přežívá všechny válečné masakry. V některých scénářích komedie dell'arte zaplavuje svět svými dětmi.

GIANINA a MARINA: dvě hubaté služky v hostinci u Pantaloneho, ve dne jak sepatří líné, zato v noci...

ADVOKÁT: Přichází vždy, když ho nikdo nečeká. Přestože ho vyhazují ze dveří, je přesvědčen, že ho všichni nutně potřebují.

KUKUŘICE: Je všude.

MARTIN PORUBJAK (1944 Bratislava – 2015 Brno) byl slovenský dramaturg, dramatik, scenárista, překladatel, divadelní a filmový režisér a také politik. Po sametové revoluci patřil mezi zakladatele hnutí Verejnost proti násiliu (VPN). V letech 1991–1992 působil jako první místopředseda slovenské vlády v rámci československé federace. Od roku 2005 byl vysokoškolským profesorem v odboru divadelní vědy a umění. Slovenský prezident Andrej Kiska mu udělil in memoriam Řád Ľudovíta Štúra II. třídy. Původně uváděným autorem Goldoniády byl Vladimír Strnisko, když pod Porubjakovým jménem nebylo možné za socialismu jeho hru vádět.

*Změníme se v charaktery,
až pravý čas nastane,
změníme se v charaktery,
až jak vítr zavane.*

Premiéra 9. 11. 2017 v Jindřichově Hradci

SPARKASSE
Waldviertler Sparkasse von 1842

STS Kamenice nad Lipou, s.r.o.

Tento projekt je spolufinancován městem Jindřichův Hradec

DS Jablonský Jindřichův Hradec

GOLDONIÁDA

MARTIN PORUBJAK

„Kukuřici se nejlépe daří v teplých nížinách.“

DIVADELNÍ SPOLEČNOST JABLONSKÝ JINDŘICHŮV HRADEC
MARTIN PORUBJAK: GOLDONIÁDA
Komedie o tom, jak je důležité umět si hrát.

*Už dost klaunů, dost těch ptáků,
potřebujem hrdiny
do každého obejváku a do každý rodiny.*

Ze slovenštiny přeložil **Leoš Suchařípa**, texty písni napsal **Pavel Šrut**
Hudbu složili **Pavel Körner** a **Michal Palaugari** (DS Jablonský)
Scénu pro vlastní kreace vytvořil soubor
Poděkování za realizaci opon patří **Janě Hynaisce Peterkové**
Kostýmy podle svých vlastních návrhů ušila **Pavla Hovorková**
S technikou se potýkají **Ota Dosebaba** a **Jiří Langer**
Konečné účty s herci i s diváky si vyřizují **Sabina** a **Jiří Langerovi**

HRAJÍ si:

Sluha
Baron
Hrabě
Zeman
Pantalone, hostinský
Margarita, jeho žena
Rosaura, jeho dcera
Dottore
Capitano
Gianina, služka
Marina, služka
Pandolfo Bocelli, advokát

Pavel Körner
Adam Tomek
Michal Palaugari
Emanuel Krejcar
Vlastimil Hanuš
Ladislava Ratajová
Adéla Ratajová
Martin Charvát
Martin Peterka
Kateřina Heřmánková
Jaroslava Vistořinová
Pavel Prudil

*Jeden s druhým se pere,
přijde třetí, sebere
co těm dvěma upadlo.*

*A sotva to popadne,
čtvrtej mu to ukradne,
život je divadlo, život je divadlo...*

Jak již název hry napovídá, autor v ní čerpal z nejlepší italské divadelní tradice. Na jevišti ožijí postavy inspirované komediemi mistrů italského a francouzského divadla 18. století Carla Goldoniho a Carla Gozziho, navazující na komedii dell'arte. Soubor tímto představením volně navazuje na svoji inscenaci z roku 2002, kterou byl Goldoniho „Poprask na laguně“. Pevně věříme, že se budete bavit jednotlivými typy postav i situacemi, do kterých se dostanou a že si spolu s herci užijete hravé divadelnosti v tom nejryzejším slova smyslu. Hra se s úspěchem hraje na českých jevištích.

CO PŘINESLA HISTORIE: Komedie dell'arte nebo také fraška se zrodila v Benátkách a vašeň Italů pro frašky byla vždy neuvěřitelná; při vážných dramatech bývala divadla většinou prázdná, ale při fraškách bylo nabito. A přitom hercům stačilo podium, jeden stůl, pár židlí a malá oponka.

CO TOMU ŘÍKÁME DNES: Stále platí, že tropit si smích z některých málo sympatických lidských vlastností je nejlepší lék na moderní depresi. „Raduj se, kdo chceš být rád! Nevíme, kam zítřek pádí.“ Je to logické a jednoduché. Je to satira, ale může to klidně být i předvolební fraška. Na hercích je, co divákovi nabídnou, na divácích, co si z nabízeného vezmou.

CO KOMEDIE DELL'ARTE NENÍ: Nepředvádí dramatický vývoj postav a také nemoralizuje.

A CO TEDY JE?: Postavy komedie dell'arte připomínají figurky na šachovnici. Jsou na ní postaveny, ale s průběhem si hrají volně. Je to oddechové divadlo. A k tomu patří LAZZI (čti laci), bez kterých by divadlo bylo chudokrevné; jsou vyvrcholením jevištní produkce, kdy „vzplane oheň z jeviště do publika a hoří celé divadlo“. Lazzi jsou drahokamy, kterými je dobrá komedie osázena.

KDO TAM HRAJE:

SLUHA: Nejvlivnější osoba děje, rozený optimista, ale věčně hladový. Jeho programovou náplní je doběhnout staré a uspokojovat mladé.

BARON: Kabátek růžový, krajkové manžety... olala... zkrátka elegant. Také mu můžete říkat Bella-vita (krásný život). Všichni jste jeho zlatíčka, ale co ten kuchař... ?

HRABĚ: Z jakési lokální války mu z celého jmění zbylo jen pár blyštivých kamínků, ale zbožňuje cibuli a herinky. Neví, kam se mu ztratil sněhulák.

ZEMAN: Vskutku piknická osobnost. Buran. Komická figura, která „kam přijde, všechno sežere“, ale zgustne si na něm milá dvojice Dottore a Capitano, kteří v roli příležitostných lékařů razí heslo: „Lékaři jsou šťastnější než lidé ostatních profesí, poněvadž omyly medicíny jsou přikryty zemí“.

PANTALONE: Majitel hostince, ječící ženy, která neví, kam se jde na oběd a pubertální, leč vdavekchtivé dcerky, jíž rád vymění za pravé moselské. Pohotový ve své mazanosti, paštika mu běhá po střeše, a když červené víno zředí vodou, docílí skvostného rosé.

MARGARITA: Madona mia! Vulkán, který se po letech pokojného života probouzí alespoň k malé erupci. A ten účes! Bravissimo!